

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. 10. 2019 **odvolání Mgr. Filipa Vágnera, obhájce obžalovaného Petra G., nar. xxx v Xxx xxx, proti kterému je vedeno řízení proti uprchlému, odvolání Bc. Vladimíry G., roz. V., nar. xxx, bytem Xxx, a odvolání státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, podaná proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 4. 7. 2019, č.j. 8 T 87/2017-385, v senátě složeném z předsedy JUDr. Dušana Pašky a soudců JUDr. Hany Hubáčkové a JUDr. Petra Brauna, rozhodl**

takto:

podle § 258 odst. 1 písm. e) , odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu týkajícího se obžalovaného Petra G., nar. xxx a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

Petr G., rozený V., nar. xxx v Xxx xxx, trvale bytem Xxx, Xxx, nyní neznámého pobytu v cizině, vedeno řízení proti uprchlému,

při nezměněném výroku o vině přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku

se odsuzuje

za tento přečin a za sbíhající se přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 11. 1. 2018, sp. zn. 1 T 94/2017,

podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 3 (tři) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 11. 1. 2018, sp. zn. 1 T 94/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaných **Petra G. a Bc. Vladimíry G. zamítají.**

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byli Petr G. a Bc. Vladimíra G. uznáni vinnými přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění nalézacího soudu dopustili tím, že dne 4. 2. 2016 v době kolem 12.00 hod. v Praze 1, U Prašné brány 2 v provozovně poškozené společnosti MATRAGI DESIGN s.r.o. se sídlem v Praze 1, Náměstí Republiky 1090/5, IČ: 248 37 423, po předchozí vzájemné dohodě s vědomím, že nemají finanční prostředky na zaplacení kupní ceny a proti obžalovanému Petru G. jsou vedena exekuční řízení, si objednali dámské oblečení a to vestu, čtyři šaty, legíny, tuniku se stojáčkem a holínky, kdy poté, co obžalovaný Petr G. poškozenou společnost informoval e-mailem o tom, že dne 18. 2. 2016 zadali Komerční bance příkaz k úhradě se splatností do dne 19. 2. 2016, na jehož základě dojde k úhradě uvedeného zboží z účtu č. xxx/0100 vedeného na společnost VERTOSA Trade SE, IČ: 036 21 375, v zastoupení obžalovanou Bc. Vladimírou G. ve prospěch účtu poškozené společnosti č. xxx/2700, si dne 20. 2. 2016 objednané zboží osobně odvezli, a přestože bylo uvedenou bankou dne 22. 2. 2016 zasláno obžalované Bc. Vladimíře G. oznámení o neprovedení příkazu, neboť na uvedeném firemním účtu nebyl dostatek finančních prostředků, obžalovaný Petr G. zaslal poškozené společnosti dne 16. 3. 2016 e-mailovou zprávu, že platbu provedl z jejich účtu v Zúrichu a tato bude připsána na jejich účet nejpozději dne 22. 3. 2016 a později jim napsal dne 28. 3. 2016, že zboží zaplatí ke konci týdne v hotovosti, k čemuž nedošlo, přičemž vylákané zboží použili po svou potřebu a dosud ho neuhradili, čímž způsobili uvedené poškozené společnosti celkovou škodu ve výši 336 080,-Kč.

2. Za tento přečin byl obžalované Bc. Vladimíře G. podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků. U obžalovaného Petra G. bylo podle § 44 tr. zákoníku upuštěno od uložení souhrnného trestu vzhledem k trestu uloženému rozsudkem Okresního soudu v Táboře, sp. zn. 1 T 94/2017 ze dne 11. 1. 2018, v právní moci do viny a trestu téhož dne, kterým mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, se zařazením do věznice s ostrahou.

3. Napadený rozsudek ještě obsahuje výrok o náhradě škody, jímž byla podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost oběma obžalovaným rukou společnou a nerozdílnou uhradit škodu poškozené společnosti MATRAGI DESIGN s.r.o., se sídlem Praha 1, Náměstí Republiky 1090/5, ve výši 336 080 Kč. Výrok o náhradě škody nebyl v odůvodnění odvolání obhájce obžalovaného Petra G. a obžalované Bc. Vladimíry G. výslovně napaden. Státní zástupkyně, která podala odvolání v neprospěch obžalovaného Petra G. do výroku o trestu, navrhuje, aby napadený rozsudek byl zrušen ve výroku o trestu a obžalovanému byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, a dále povinnost společně s obžalovanou Vladimírou G. k náhradě škody, a to poškozené společnosti MATRAGI DESIGN s.r.o. ve výši 336 080 Kč. Návrh státní zástupkyně k opětovnému uložení povinnosti k náhradě škody je nadbytečný, výrok o náhradě škody není součástí výroku o trestu, a odvolání státní zástupkyně proti výroku o náhradě škody nijak nesměruje. Na výrok o náhradě škody, kterým byla uložena povinnost uhradit škodu oběma obžalovaným, se vztahuje poslední věta výroku rozsudku Městského soudu v Praze – jinak zůstal napadený rozsudek nedotčen.

4. Proti shora citovanému rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 podali odvolání obhájce uprchlého obžalovaného Petra G., obžalovaná Bc. Vladimíra G. prostřednictvím své obhájkyne a

státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 v neprospěch obžalovaného Petra G. do výroku o trestu.

5. Obhájce obžalovaného Petra G. uvádí, že důvodem, který vedl k tomu, že zboží, které bylo objednáno a poté vyzvednuto ze salonu paní M., nebylo zapláceno, byl nedostatek prostředků na bankovním účtu společnosti VERTOSA Trade SE, do jejíhož majetku bylo předmětné zboží pořízováno. V rámci vyšetřování nebylo zjištěno ničeho, v čem by mohl být spatřován znak trestného jednání osoby obžalovaného spočívající v trestném činu podvodu. Ani po provedení hlavního líčení nic nenasvědčuje tomu, že úmysl uvést poškozenou společnost MATRAGI DESIGN s.r.o. v omyl s úmyslem obohatit se o částku činící hodnotu předmětných šatů by byl ze strany obžalovaného naplněn. Jedná se o běžnou situaci v podnikatelském či jiném občanském životě, tedy mimořádnou platební neschopnost osoby obžalovaného, potažmo společnosti VERTOSA Trade SE. Fotografie obsažená ve spisovém materiálu svědčí pro to, že šaty byly užity na společenskou akci, spoluobžalovaná G. při hlavním líčení uvedla, že šaty má k dispozici, proč je dosud nevydala, nebo nebyly orgány činnými v trestním řízení učiněny úkony směřující k zajištění této věci, zůstává z pohledu obžalovaného záhadou. Soud by se měl zabývat otázkou subsidiarity trestní represe, trestní právo je prostředkem ultima ratio, kdy jeho užití nastupuje pouze a toliko v případech, kdy nelze věc řešit jinak, například podáním civilní žaloby na zaplacení dlužné částky k obecnímu soudu. Podáním civilní žaloby vzniká povinnost žalobci uhradit příslušný soudní poplatek, unést důkazní břemeno tvrzení, a v případě neúspěchu ve sporu nese i náklady řízení protistrany. Ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku může být trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené, uplatňovány jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Obhájce obžalovaného Petra G. navrhuje, aby Městský soud v Praze rozhodl tak, že obžalovaný Petr G. se zprošťuje obžaloby, neboť skutek, kterého se dopustil, není trestným činem.

6. Obžalovaná Bc. Vladimíra G. v odůvodnění svého odvolání, které bylo vyhotoveno její obhájkyňou uvádí, že soud prvního stupně na podkladě provedeného dokazování v otázce viny obžalované dospěl k nesprávným skutkovým závěrům, jež ve svém důsledku vedly k nesprávnému právnímu posouzení, jako trestný čin podvodu podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku. Pojmovým znakem trestného činu podvodu je podvodné jednání, které bylo od počátku spácháno s úmyslem sebe nebo jiného obohatit, uvést v omyl nebo zamlčet podstatné skutečnosti. Skutková podstata tohoto přečinu nebyla dle názoru obžalované neplněna po subjektivní stránce, když z provedeného dokazování v žádném případě nebyl nade vší pochybnost prokázán úmysl obžalované se daného podvodu vůči poškozené společnosti dopustit. Podle dikce ustanovení § 209 tr. zákoníku je po subjektivní stránce vyžadován úmysl přímý, ten však u obžalované nelze dovodit. Jediným důvodem, který vedl k neuhrazení ceny objednaného zboží, byl nedostatek finančních prostředků na bankovním účtu společnosti VERTOSA Trade SE, do jejíhož majetku bylo zboží pořízováno. Poskytovateli bankovního účtu dané společnosti byl dokonce zadán příkaz k provedení platby odpovídající kupní ceně zboží na účet poškozené společnosti, nic nenasvědčuje tomu, že by obžalovaná jednala úmyslně, předem věděla, že objednané zboží nebude schopna pro nedostatek finančních prostředků zaplatit. Společnosti VERTOSA Trade SE byla bonitní a navíc očekávala další zisky za prodej papoušků. Soud prvního stupně zcela ignoroval § 12 odst. 2 tr. zákoníku, zásadu subsidiarity trestní represe, dle názoru obžalované měl být skutek řešen prostředky civilního řízení, nikoli hodnocen jako trestný čin, když ve věci se jedná spíše o občanskoprávní spor. Je nepřijatelné, aby orgány činné v trestním řízení aktivně přebíraly ochranu v občanskoprávních vztazích, kdy úkolem těchto je převážně ochrana celospolečenských hodnot, nikoli přímo konkrétních subjektivních práv jednotlivce. Poškozená společnost uplatnila svou občanskoprávní pohledávku již dva roky před vydáním rozsudku v insolvenčním řízení vedeném o konkursu společnosti VERTOSA Trade SE. Obžalovaná Bc. Vladimíra G. prostřednictvím své obhájkyňy navrhuje, aby Městský soud v Praze rozsudek v napadené části zrušil a zcela ji zprostil obžaloby.

7. Státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 své odvolání v neprospěch obžalovaného Petra do výroku o trestu odůvodňuje tím, že upuštění od uložení souhrnného trestu je v případě obžalovaného Petra G. neodůvodněné, a to zejména s ohledem na trestní rejstřík obžalovaného, v němž je celkem 13 záznamů o odsouzení v České republice a jeden z Itálie, přičemž většinou se jedná o typově stejnou trestnou činnost majetkového charakteru, převážně pak trestné činy podvodu. Tuto trestnou činnost obžalovaný tedy páchá opakovaně již od roku 1988, přičemž v minulosti byly ukládány nejprve tresty podmíněně odložené a posléze i tresty nepodmíněné, je zřejmé, že obžalovaný se z žádného v minulosti uloženého trestu nepoučil, a nepodmíněný trest odnětí svobody je v jeho případě jediným možným opatřením, kterým lze dosáhnout ochrany společnosti, neboť snaha o resocializaci a nápravu obžalovaného je nemožná. Státní zástupkyně nesouhlasí s hodnocením soudu ohledně uložení dalšího nepodmíněného trestu odnětí svobody jako nadbytečného. Státní zástupkyně navrhuje, aby Městský soud v Praze jako soud odvolací napadený rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 zrušil ve výroku o trestu a sám uložil obžalovanému za přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a za sbíhající se přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 11. 1. 2018, sp. zn. 1 T 94/2017, souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 40 měsíců do věznice s ostrahou.

8. Obhájce obžalované Bc. Vladimíry G. ve veřejném zasedání před odvolacím soudem, které bylo konáno na žádost obžalované G. v její nepřítomnosti, vznesla ještě další odvolací námítky, které nejsou uvedeny v písemném odůvodnění odvolání. Obhájce namítala, že nebyly dány předpoklady pro řízení proti uprchlému v přípravném řízení. Obžalovaná, i když pobývala v zahraničí, s vyšetřovateli komunikovala, nelze říci, že by se ukrývala v cizině. Byl porušen princip na spravedlivý proces, obžalované bylo doručeno vyrozumění o zahájení, nebylo jí umožněno nahlížet do spisu. Obžalovaná rovněž napadá výrok o náhradě škody, poškozená se totiž řádně přihlásila do insolvenčního řízení, a úhradou škody by se obžalovaná dopustila zvýhodnění věřitele na úkor dalších věřitelů v insolvenčním řízení.

9. Městský soud jako soud odvolací přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a poté dospěl k závěru, že důvodné je pouze odvolání státní zástupkyně podané v neprospěch obžalovaného Petra G. do výroku o trestu. Odvolání obhájce uprchlého obžalovaného Petra G. a obžalované Bc. Vladimíry G., nebyla shledána důvodnými.

10. Obhájce uprchlého obžalovaného Petra G. i obžalovaná Bc. Vladimíra G. ve svých odvoláních nijak nezpochybnují skutečnost, že dne 4. 2. 2016 si v provozovně poškozené společnosti MATRAGI DESIGN s.r.o. vybrali a objednali dámské oblečení v hodnotě 336 080 Kč, oblečení ponechali v provozovně do doby, než bude uvedena částka uhrazena a obžalovaný Petr G. poškozenou společnost informoval e-mailem o tom, že dne 18. 2. 2016 zadali Komerční v bance příkaz k úhradě se splatností do 19. 2. 2016 a dne 20. 2. 2016 si objednané zboží osobně odvezli, ačkoli na účtu společnosti VERTOSA Trade SE, do jejíhož majetku bylo dámské oblečení pořízeno, nebyl dostatek finančních prostředků k úhradě za toto oblečení. Oba odvolatelé v písemných odůvodněních odvolání shodně popírají naplnění subjektivní stránky trestného činu, s tím, že nebyl prokázán jejich podvodný úmysl, společnost VERTOSA Trade SE byla v roce 2016 bonitní, šlo pouze o dočasnou platební neschopnost, a vzhledem k zásadě subsidiarity trestní represe mělo být zaplacení částky řešeno podáním žaloby v občanskoprávním řízení. Odvolací soud se plně ztotožňuje s argumentací nalézacího soudu, svědčící o neplnění subjektivní stránky trestného činu ze strany obou obžalovaných. Obžalovaný Petr G. komunikoval se svědkem M. M., oddaloval zaplacení, vymlouval se způsobem, který je zcela evidentně nepravdivý, udržoval poškozenou společnost prostřednictvím svědka M. M. v naději, že šaty zaplacené budou, sliby nesplnil, pak se odmíchl a přestal komunikovat. Obžalovaná Bc. Vladimíra G. jako statutární orgán společnosti VERTOSA Trade SE měla znát finanční stav společnosti, předtím, než byl zaslán příkaz k úhradě, se měla přesvědčit, že na účtu společnosti je dostatek finančních prostředků

k realizaci tohoto příkazu. Odvolací soud k tomu dodává, že pro podvodný úmysl obou obžalovaných svědčí ta skutečnost, že údajné zaplacení částky 336 080 Kč bylo obžalovanými dokládáno příkazem k úhradě, nikoli však výpisem z účtu, ze kterého by bylo patrné, že uvedená částka byla z účtu společnosti VERTOSA Trade SE již převedena na účet společnosti MATRAGI DESIGN s.r.o. Ze zpráv Komerční banky a.s. bylo zjištěno, že dispoziční právo s účtem společnosti VERTOSA Trade SE měli oba obžalovaní a oba obžalovaní měli přiřazeno ID k přihlašování do internetového bankovníctví. Ke dni 1. 2. 2016 byl na účtu společnosti VERTOSA Trade SE zůstatek 377 796 Kč, avšak dne 4. 2. 2016, kdy došlo k výběru ošacení, zůstatek činil pouze 110 797 Kč, dne 12. 2. 2016 činil zůstatek 105 015 Kč a dne 15. 2. 2016 byla prostřednictvím platebních karet odčerpána finanční hotovost v celkové výši 103 000 Kč a na účtu zůstala částka 1 898 Kč. Petr G. se přihlašoval do internetového bankovníctví ve dnech 11. 2. 2016, 12. 2. 2016, 15. 2. 2016 a 19. 2. 2016. Musel tedy vědět, že v době vydání příkazu k úhradě finanční prostředky na účtu společnosti VERTOSA Trade SE k realizaci tohoto příkazu nejsou. Příkazem sice byla obžalovaná G., avšak je nepochybné, že oba obžalovaní jednali společně po vzájemné domluvě, oba obžalovaní společně navštívili provozovnu poškozené společnosti MATRAGI DESIGN s.r.o. dne 4. 2. 2016, dne 20. 2. 2016 přišel do provozovny pro ošacení pouze obžalovaný G., avšak svědkyně Š. A. vypověděla, že tašky s ošacením pomáhala odnést obžalovanému do osobního auta, ve kterém seděla obžalovaná G.. Pro podvodný úmysl obou obžalovaných rovněž svědčí ta skutečnost, že ačkoliv od doby, kdy obžalovaní převzali bez zaplacení dámské ošacení, uplynulo již 3,5 roku, obžalovaní se nesnažili ani dodatečně škodu společnosti MATRAGI DESIGN s.r.o. nahradit, případně s touto poškozenou společností uzavřít dohodu o splátkách, nesnažili se podvodně získané ošacení poškozené společnosti vrátit, případně je odprodat a z jeho prodeje nahradit způsobenou škodu. Odvolací soud se rovněž ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, který označil tvrzení obžalovaných, že bylo vykradeno auto, které užívali, a dvojce šaty jim byly odcizeny, jako nevěrohodné, odcizení šatů nebylo hlášeno na policii a výpisem z knihy hlášení bylo prokázáno, že je nepravdivé tvrzení obžalovaných, že na policii ohlásili odcizení dokladů z tohoto auta.

11. Odvolacímu soudu není zřejmé, z jakých konkrétních okolností vyplývá závěr obhájkyně obžalované, že dle dikce ustanovení § 209 tr. zákoníku je ke spáchání uvedeného trestného činu po subjektivní stránce vyžadován přímý úmysl. Obžalovaná se mohla trestného činu podvodu dopustit i v případě, kdy by sice nevěděla, zda na účtu společnosti VERTOSA Trade SE je dostatek finančních prostředků, avšak byla srozuměna s tím, že k realizaci příkazu k úhradě nemusí pro nedostatek finančních prostředků na účtu dojít, což by představovalo úmysl nepřímý. Nicméně odvolací soud se shoduje se závěrem soudu prvního stupně, že oba obžalovaní se trestného činu podvodu dopustili ve spolupachatelství a jednali v úmyslu přímém. Obžalovaný G., který v měsíci únoru se opakovaně přihlašoval do internetového bankovníctví, musel vědět, že na účtu není dostatek finančních prostředků k tomu, aby příkaz k úhradě ze dne 18. 2. 2016 byl realizován a lze předpokládat, že o výši zůstatku na účtu byla obžalovaným informována i obžalovaná G..

12. K odvolacím námitkám, které přednesla ve veřejném zasedání před Městským soudem v Praze obhájkyně obžalované G., je nutno uvést, že usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu ze dne 18. 1. 2017 bylo obžalované zasláno do datové schránky dne 18. 1. 2017 a obžalovaná si proti tomuto usnesení podala stížnost. Obžalované G. sice nebylo umožněno prostudovat vyšetřovací spis, v řízení proti uprchlé se k prostudování spisu dostavil její ustanovený obhájce JUDr. Jiří Vyvadil, avšak nejde o procesní pochybení takového druhu, které by mělo vliv na správnost výroku rozsudku, proti němuž obžalovaná podala odvolání. Ve vazebním zasedání konaném dne 29. 11. 2018 byla obžalované Bc. Vladimíře G. doručena obžaloba, a obžalovaná mohla kdykoli do konání hlavního líčení dne 4. 7. 2019 požádat o nahlédnutí do spisu. K jednání, které je obžalované kladeno za vinu, se pak obžalovaná podrobně vyjádřila během své výpovědi v hlavním líčení. Obžalované bylo umožněno, aby se vyjadřovala i k ostatním důkazům, které byly v hlavním líčení provedeny. Výrok o náhradě škody, kterým byla oběma obžalovaným uložena

povinnost uhradit škodu poškozené společnosti MATRAGI DESIGN s.r.o. ve výši 336 080 Kč, vychází z ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu, věta za středníkem, podle něhiž nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody, jestliže je výše škody součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena. Povinnost k náhradě škody byla uložena oběma obžalovaným jako fyzickým osobám, trestní řízení proti právnické osobě VERTOSA Trade SE není vedeno, tudíž této společnosti nemůže být uložena povinnost k náhradě škody, která by byla znevýhodněním ostatních věřitelů, kteří se přihlásili do insolvenčního řízení.

13. Ze všech shora uvedených důvodů nebyla odvolání Mgr. Filipa Vágnera, obhájce uprchlého obžalovaného Petra G. a odvolání Bc. Vladimíry G., podaná proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 4. 7. 2019, č.j. 8 T 87/2017-385, shledána důvodnými, proto byla podle § 256 tr. řádu zamítnuta.

14. Naopak jako důvodné bylo shledáno odvolání státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 podané do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného Petra G.. Městský soud v Praze se plně ztotožňuje s odvolacími námitkami státní zástupkyně, že obžalovaný má v rejstříku trestů 13 záznamů o odsouzení v České republice a jeden z Itálie, většinou se jedná o typově stejnou trestnou činnost majetkového charakteru, převážně pak trestné činy podvodu. Je tedy zřejmé, že obžalovaný se z žádného v minulosti uloženého trestu nepoučil, a nepodmíněný trest odnětí svobody je v jeho případě jediným možným opatřením, kterým lze dosáhnout ochrany společnosti. Odvolací soud k tomu dodává, že působí nelogicky, že v napadeném rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 byl Petr G. uznán vinným přečinem podvodu, jímž způsobil škodu ve výši 336 080 Kč, a přitom bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, který byl uložen za přečin podvodu, jímž obžalovaný způsobil škodu pouze ve výši 45 000 Kč. Jestliže nalézací soud argumentuje tím, že obžalovaný Petr G. dosud nevykonal nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 roků, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 24. 1. 2017, sp. zn. 29 T 19/2016, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 8. 2017, sp. zn. 67 To 211/2017, tak odvolací soud uvádí, že k citovanému rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 není dán vztah souhrnnosti ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku, protože rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 byl uložen souhrnný trest za současného zrušení výroku o trestu v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 17. 12. 2014, posuzovaný skutek, jehož se obžalovaný Petr G. dopustil v době od 4. 2. 2016 do 20. 2. 2016, byl tedy spáchán po vyhlášení rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 a jde o recidivu trestné činnosti. Odvolací soud nevidí žádný důvod, proč by měl přihlížet k nevykonanému trestu odnětí svobody, který byl uložen obžalovanému za pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, jehož se dopustil v době od 12. 9. 2013 do 23. 4. 2014, když obžalovaný se výkonu trestu vyhýbá pobytem na neznámém místě v cizině a výkon postupně uložených nepodmíněných trestů odnětí svobody je žádoucí zejména z hlediska ochrany společnosti před škodlivým jednáním obžalovaného, který se soustavně dopouští trestného činu podvodu.

15. Městský soud v Praze odvolání státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 vyhověl a napadený rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 zrušil ve výroku, jímž bylo u obžalovaného Petra G. upuštěno od uložení souhrnného trestu, a sám uložil obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 roků. Takovýto trest odnětí svobody odpovídá zásadám a hlediskům uvedeným v §§ 38 a 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, odvolací soud především zohlednil to, že obžalovaný je speciálním recidivistou v páčání podvodného jednání, bylo přihlédnuto také k výši způsobené škody a k tomu, že u obžalovaného Petra G. nebyla zjištěna žádná polehčující okolnost. Obžalovanému je navíc ukládán souhrnný trest odnětí svobody za současného zrušení výroku o nepodmíněném trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců. Trest je ukládán podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku, v němž je uvedena sazba trestu odnětí svobody od jednoho roku do pěti let, jako přiměřený se jeví trest uložený v polovině této sazby. Odvolací soud má rovněž zato, že je splněna podmínka uvedena v § 55 odst. 2 tr. zákoníku, podle níž za trestné

činy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje pět let, lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný Petr G. zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, protože u něho nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není přípustný další řádný opravný prostředek.

Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 7. října 2019

JUDr. Dušan Paška, v.r.
předseda senátu